

UCHWAŁA Nr 279 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1957 r.

w sprawie rozstrzygnięcia przez komisje rozjemcze sporów pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych.

Celem zapewnienia szerokiej inicjatywy rad robotniczych w rozwijaniu i usprawnianiu produkcji w interesie gospodarki narodowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Spory pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw, w których te rady działają, rozstrzygają resortowe komisje rozjemcze, nazywane dalej „komisjami rozjemczymi“.

2. Przez „jednostkę nadrzędną przedsiębiorstwa“ należy rozumieć, jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa objęte planowaniem centralnym — centralne zarządy i jednostki równorzędne, a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa podległe radom narodowym — terenowe zarządy i jednostki równorzędne.

§ 2. Przedmiotem postępowania przed komisjami rozjemczymi mogą być spory między radą robotniczą a jednostką nadrzędną przedsiębiorstwa:

- 1) na tle stosowania przepisów dotyczących uprawnień przedsiębiorstw i ich jednostek nadrzędnych,
- 2) a) dotyczące nałożenia w ciągu roku nowych zadań na przedsiębiorstwo, jeżeli zadania te powodują zmniejszenie planowanej rentowności, a nie nastąpiło odpowiednie wyrównanie przez zwiększenie udziału przedsiębiorstwa w zysku lub w inny sposób,
- b) dotyczące odmowy jednostki nadrzędnej zaaprobowania proponowanych przez rady robotnicze zmian w obowiązujących przedsiębiorstwo wskaźnikach planu, jeżeli zmiany te, zdaniem rady robotniczej, pozwalają na osiągnięcie lepszych wyników gospodarczych aniżeli wynikające z obowiązujących wskaźników,
- 3) zgodnie poddane przez radę robotniczą i jednostkę nadrzędną do rozstrzygnięcia przez komisję rozjemczą.

§ 3. 1. Komisje rozjemcze składają się z:

- 1) prezesa komisji,
- 2) superarbitrów.

W skład zespołów komisji rozjemczej wchodzi arbitry wyznaczeni przez strony występujące w sporze.

2. Prezesa komisji rozjemczej powołuje właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym zainteresowanego związku zawodowego.

3. Listę superarbitrów ustalają właściwy minister wspólnie z zarządem głównym zainteresowanego związku zawodowego spośród osób o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych i doświadczeniu w sprawach gospodarczych.

§ 4. Do obowiązków prezesa komisji rozjemczej należy:

- 1) wyznaczanie superarbitra, jeżeli strony same nie dokonały jego wyboru (§ 5 ust. 1),
- 2) w sporach większej wagi ustalanie konieczności orzekania w składzie zwiększonym,
- 3) przedstawianie wydanych orzeczeń właściwemu ministrowi lub prezydium rady narodowej (§ 10 ust. 1),
- 4) kierowanie pracami sekretariatu komisji rozjemczej.

§ 5. 1. Komisja rozjemcza orzeka w zespołach składających się z:

- 1) dwóch arbitrów, wyznaczonych po jednym przez każdą ze stron, oraz
- 2) superarbitra wyznaczonego z listy superarbitrów zgodnie przez strony, a w razie braku ich zgody — przez prezesa komisji.

Dla strony, która nie wyznaczyła arbitra we wniosku albo w terminie wskazanym przez prezesa komisji, arbitra wyznaczy prezes komisji.

2. W przypadkach wymienionych w § 4 pkt 2 i w § 11 spory rozpatrywane są w zespołach orzekających, zwiększonych o dwóch członków, wyznaczonych z listy superarbitrów zgodnie przez strony, a w razie braku ich zgody — przez prezesa komisji.

§ 6. 1. Komisja rozjemcza rozpoznaje sprawę na podstawie wniosku jednej ze stron lub zgodnego wniosku obu stron.

2. Strona składająca wniosek powinna wskazać osobę arbitra z jej ramienia oraz oświadczyć, czy nastąpiło porozumienie między stronami co do osoby superarbitra.

§ 7. Wszczęcie sporu nie powoduje zawieszenia mocy obowiązującej decyzji jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Komisja rozjemcza zawiadamia o wszczęciu sporu właściwy związek zawodowy, który może zgłaszać oświadczenia i wnioski oraz wziąć udział w rozprawie przez swojego przedstawiciela.

2. W razie niestawienia się na rozprawę arbitra lub arbitrów wyznaczonych przez strony rozprawa może się odbyć bez ich udziału.

§ 9. Komisja wydaje orzeczenia po przeprowadzeniu rozprawy. Orzeczenie powinno być umotywowane.

§ 10. 1. Prezes komisji rozjemczej przedstawia w terminie 10 dni wydane orzeczenie wraz z uzasadnieniem właściwemu ministrowi, a jeżeli przedsiębiorstwo podlega radzie narodowej — prezydium tej rady.

2. Orzeczenie staje się prawomocne, jeżeli właściwy minister lub prezydium rady narodowej w ciągu 14 dni od

przedstawienia wydanego orzeczenia, orzeczenia tego nie uchylą w całości lub części.

3. Prawomocne orzeczenie doręcza się niezwłocznie z urzędu obu stronom, które je wykonują w swoim zakresie działania.

§ 11. W razie uchylenia orzeczenia komisji rozjemczej minister lub prezydium rady narodowej przekaże sprawę do ponownego rozpoznania w innym zespole orzekającym. Rozpoznanie sprawy następuje w zespole zwiększonym.

§ 12. Orzeczenie wydane przez zespół zwiększony jest ostateczne i podlega wykonaniu.

§ 13. Przepisy uchwały dotyczące ministrów stosuje się również do urzędów centralnych i ich kierowników.

§ 14. 1. Członkowie zespołu orzekającego otrzymują wynagrodzenie za udział w posiedzeniach komisji oraz diety i zwrot kosztów podróży według przepisów obowiązujących pracowników państwowych.

2. Koszty związane z działalnością komisji rozjemczej pokrywane są z budżetu właściwego resortu.

§ 15. Właściwi ministrowie powołają do dnia 30 września 1957 r. resortowe komisje rozjemcze.

§ 16. Prezes Rady Ministrów wyda regulamin komisji rozjemczych, ustalający szczegółowy tryb postępowania w sporach objętych niniejszą uchwałą.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz